

Yderligere er det formålet med bestemmelsen at tilskynde til effektiv investering i infrastruktur, støtte innovation, en effektiv udnyttelse af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt sikre en effektiv forvaltning af nummerressourcer.

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 2, nr. 3, er en konsekvens af implementeringen af EU-direktivpakken, hvorefter der skal ske korrekt dirigerings til hele det europæiske nummerområde.

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 3, afspejler, at forpligtelser pålægges udbydere med en stærk markedsposition eller udbydere, der kontrollerer den eneste eksisterende adgang til en eller flere slutbrugere, ved konkrete afgørelser i modsætning til den gældende lov, hvorefter forpligtelser, der påhviler udbydere med en stærk markedsposition, er pålagt direkte i medfør af lovgivningen.

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 3, nr. 1, afspejler lovens formål om at sikre teknologineutralitet ved ikke på forhånd at fastsætte en udtømmende definition af omfattede samtrafikprodukter.

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 3, nr. 3, litra a-e, følger af EU-direktivpakken, der fastsætter to alternative kriterier for, hvornår udbydere med en stærk markedsposition eller udbydere, der kontrollerer den eneste eksisterende adgang til en eller flere slutbrugere, kan pålægges en forpligtelse om prisregulering. Således kan prisregulering alene pålægges, såfremt en udbyder på grund af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugere. Dette adskiller sig fra bestemmelserne i den gældende lov, hvorefter prisregulering af samtrafikprodukter finder sted, når disse samtrafikprodukter har karakter af afgørende flaskehalsressourcer. Det skal understreges, at priskontrol ikke har forrang fremfor andre forpligtelser, der kan pålægges i medfør af § 51.

Til nr. 4

I § 2 foreslås anvendelsesområdet udvidet til at omfatte udbydere af adgangsstyringstjenester og indehavere af ejendomsretten til adgangsstyringsprodukter på baggrund af de foreslåede regler i §§ 83a-83c, jf. lovforslagets nr. 71.

Til nr. 5

§ 8 i den gældende lov foreslås ophævet. § 8 definerer national roaming. Roaming vil fremover være en samtrafikforpligtelse, der kan pålægges udbydere med stærk markedsposition. Roaming vil derfor i fremtiden være omfattet af lovens § 40.

Som noget nyt foreslås i §§ 7a-b medtaget adgangsstyringssystemer og API under lovens regler om samtrafik. Definitionen er i overensstemmelse med reglerne i EU-direktivpakken.

Begrebet multipleksoperatør defineres i den foreslåede § 7c af hensyn til forståelsen af den foreslåede § 83a, som blandt andet handler om forpligtelser, IT- og Telestyrelsen kan fastsætte for multipleksoperatører. Selve begrebet stammer fra den mediepolitiske aftale 2002-2006, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik den 3. juni 2002. Multipleksoperatører kaldes også »gatekeeper« i aftalen. Den mediepolitiske aftale forventes gennemført ved lov nr. 1052 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Multipleksoperatører er en del af den større gruppe af udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet. Begrebet anvendes i § 83a, hvor der kan fastsættes særlige regler for denne type udbydere m.fl. Multipleksoperatører vil dog - som udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester - også kunne være omfattet af lovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 6

Den foreslåede tilføjelse i § 9 er en konsekvens af artikel 25 i forsyningspligt-direktivet.

Udvidelsen betyder, at hvis der viser sig at være et behov for nærmere regler, som sikrer slutbrugere adgang til at foretage opkald til telefonistekspederede tjenester, er ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiget til at fastsætte sådanne regler.

Til nr. 7

De foreslåede ændringer af § 10, stk. 2, nr. 1, indebærer, at bemyndigelsen til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere regler om krav om en skriftlig kontrakt samt nærmere regler om kontraktindgåelse udgår.

Forsyningspligt-direktivet stiller i artikel 20 krav om slutbrugernes ret til en kontrakt, men ikke krav om skriftlighed. Et krav om skriftlighed i almindelighed kan virke begrænsende i forhold til de muligheder for aftaleindgåelse, som de elektroniske medier muliggør. Endelig skønnes det ikke nødvendigt at fastsætte et krav om skriftlighed, allerede fordi en række af de oplysningsmæssige forpligtelser, som påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, i praksis vil nødvendiggøre anvendelse af et skriftligt medie.

Mulighederne for at fastsætte nærmere regler om selve kontaktindgåelsen foreslås ligeledes at udgå. Det fremgår af lovbemærkningerne til den eksisterende hjemmel, at bemyndigelsen skal udmøntes inden